

lykkes os snarest at faa dette Lovforslag gennemført.

Formanden: Derefter har Folketingsmanden for Præstø Amts 2den Valgkreds Ordet for paa egne og Medforslagsstilleres Vegne at forelægge det i Dag anmeldte Lovforslag.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Stævning): Det Forslag, jeg paa egne og Partifællers Vegne har den Ære at forelægge for det høje Ting, angaar Loven om Anvendelse af udenlandske Arbejdere, som blev vedtagen i forrige Rigsdagssamling, og det forelægges, fordi det forekommer os, at det hurtigt har vist sig, at Loven har Mangler, som der er Grund til at søge rettede, og ikke mindst gaves der jo en Anledning dertil gennem det Indlæg i Debatten om Lovforslaget om Drankere, som den højtærede Justitsminister leverede, og hvori han kom ind paa Forholdet til Polakker og andre udenlandske Arbejdere. De Sager, som blev nævnte af den højtærede Justitsminister, indeholde jo, naar vi se nærmere paa dem, adskilligt Stof til Eftertanke. De forekomme os at være af den Art, at der vel er Grund til at søge gennemført en Udvidelse af Lovgivningen vedrørende disse polske Arbejdere. Det Forslag, som vi herved forelægge, tilsigter at udvide Beskyttelsen for disse Arbejdere, fordi forskellige Forhold forekomme os at være af den Art, at det er nødvendigt hurtigst muligt at gribe til en videregaaende Lovgivning paa dette Omraade, end vi hidtil have haft.

De Begivenheder, der forefaldt for kort Tid siden, ere jo i frisk Minde hos alle, og vidne om en uhyggelig Raahed. Jeg sigter til Begivenhederne paa Øverødgaard og Tornbjerggaard. Men de vidne tillige om Mangler i social Henseende, som det maa være vor Pligt at søge rettede. Vi vide jo, at de Arbejdere, der er Tale om, ere Polakker, Russere og lignende Folk, hvis Kultur staar ret lavt, men naar Godsejere og Forpagtere kunne bruge disse Arbejderes Arbejdskraft, kunne bruge disse ukultiverede Folk i deres Tjeneste, hævde vi, at det maa være Landets Pligt at bidrage til Højnelsen af Kulturen hos disse Arbejdere, der indføres, og det er vor Pligt ved en fornuftig social Lovgivning at gøre det muligt for disse Folk at faa en bedre Forstaaelse, end de have kunnet faa i deres Hjemland, derigennem, at skabe en Lovgivning, der beskytter mod Uretfærdighed, og søge at mildne de Kaar

saa meget som muligt, under hvilke disse Arbejdere skulle leve. Der har som sagt vist sig Mangler ved den Lov, som vedtoges i Fjor. Vi paapegede det allerede ved Sagens Behandling den Gang, men ere yderligere ved de Begivenheder, der ere forefaldne, blevne bestyrkede i, at vi havde Ret i vor Opfattelse. Det forekommer mig ogsaa at være ganske nødvendigt, at man ikke binder Arbejdere til en ret lang Arbejdstid ifølge Kontrakt, uden at der gives dem Plads for en Opsigelse, hvis Forholdene paa vedkommende Arbejdssted ere saadanne, at de ikke kunne finde sig i at være der. Man maa jo huske paa, at det er Folk, som i mange Tilfælde ikke ere i mindste Maade kendte med vort Lands Forhold og Skikke, som ikke ere kendte med vort Lands Lovgivning og ikke kunne tale vort Lands Sprog. Man maa derfor lægge en anden Synsmaade til Grund overfor disse Arbejdere end overfor Folk, som ere hjemmehørende her i Landet. Vi mene derfor, det maa være nødvendigt at indføre en Bestemmelse i Loven, hvorefter disse Arbejdere kunne opsiges deres Pladser med et vist Varsel, og hvis Kontrakten ophæves paa Grund af en saadan Opsigelse, bør de naturligvis have deres tilgodehavende Løn for den Tid, de have været i Arbejde. Det har desværre vist sig under de forefaldne uhyggelige Begivenheder, at vedkommende Arbejdere have ment at have Grund til at klage over uretfærdig Behandling, over, at de ikke have kunnet faa deres Løn. De kende ikke og kunne fornuftigvis ikke kende den Lovgivning, vi i saa Henseende leve under. Selv om man ikke kan paa-staa, at de Lovændringer, vi foreslaa her, hvis de havde været gældende, havde hindret den Udaad, de uhyggelige Begivenheder, der ere forefaldne, selv om man ikke kan sige det — og vi beklage og fordømme selvfølgelig de Handlinger, vedkommende udenlandske Arbejdere have forøvet her i Landet —, saa er det dog muligt, at Retsforholdet for den paagældende Polak, der var Hovedmanden, havde stillet sig anderledes, om disse Lovbestemmelser, vi foreslaa, havde været gældende, mens nu de Forhold, under hvilke han levede, have medvirket til at opvække Hadet hos dette Menneske og ligesindede i højere Grad, end hvis der havde været Muligheder for, at de paa fredelig Maade kunde være slupne fra deres Tjeneste og paa fredelig Maade have faaet den Løn, de mente at have til gode.

Foruden de Bestemmelser, Lovfor-